

חיים חבר: שירי הצפנה

בין אבולות

בין אבולות, בין הרים, ללא דרך,
באילות חשוכי כוכבים -
שירות של אחים, בלי הרע,
למולדת אנו מלויט.

לצולף ולרק -
שערים פה נפתח.
למק ולקו -
אנו פה חומת מין!

את השער סאור, אין פותח -
את השער נשבר ונתץ.
כף חומה בצורה ננאח,
וכף סדק נרחיב ונכרץ.

לצולף ...

שירה, אף בכי ואל צער.
השען על לרוצו, סב לקו
אם לנה שסכר את השער
יום יהוא של נקט ושלט!

לצולף ...

למרחקים כי נפליטה

למרחקים כי נפליטה
יט ואלים נחבק.
נלכך נא כל חדש, בערה הלה,
כוס יין נרים ונחמד.

את הט הים יכפני
בקסט מרחק – לא אכפת,
מכל החופים שחמד אחר
לחוף היקר האחד.

אדם שקיעות בשפתיק
בחוקק מלפיה בחנו.
את בודאי מחכה על החוף –
חבי עוד אליק אבוא.

רותי

לִי כָּל גַּל נוֹשֵׂא מְלֻכָּת
מִן הַבַּיִת, מִן הַחוּץ,
מְנוּי עֲצִיב יְפוּ-צִמְרָת
וְלֹהֶה שֶׁלֶכֶת בַּת-חַלּוּץ.

הַנְּשָׂאִי, סִפְיָנָה, וְשׁוֹטִי -
מָה רָבִיב הַכְּסוּפִימ;
לִי נֶצְרָה יֵשׁ וְשִׁמָּה רֹתִי,
הַמְּצַפֶּה בְּאֵלֶּה הַחוּפִימ.

תְּכוּלֵּי עֵינִיָּה כְּשֵׁמִי
מִבְּטָה כִּלְהָהָה.
לֹא אֶקְנֶשְׁתִּי הַשְּׁפֵתִימ
אֶל יִדְעֵתִי מָה לֵּאת אֶהָהָה

סַעֲרֵי הַסִּפְיָנָה חוֹרְקָת.
תְּקַפֵּץ מֵאֵל אֵל גַּל.
אֵלֵי עַם רָעַם הִיא צוּחֻקָת
וְעַם רוּחַ לִי תִפְרַע תִּלְתֵּל.

שְׂקִיעַ נֹאָה (למחר לספינה)

שְׂקִיעַ נֹאָה, הֵיט אֹהֶד בְּעָרְפֶל,
וְדוּמִיָּה דְדוּלָה;
הָרוּחַ נָח עַל סַפּוֹנָנוּ הָאֶפֶל,
כּוֹכֵב רֵאשׁוֹן עָלָה.

וְאֵת נִצְבֵּת מִנְדָּד
בְּשׁוּלֵי הַשְּׁחָקִים בְּאֵיזוֹת.
וְאֵת נִצְבֵּת מִנְדָּד
בְּחִיּוֹק בְּעִינֵי כַחֲלָאוֹת...

נָא לְכָרִי, רַב-חֹבֵל שֶׁ אֵלֶיךָ;
בְּסַפִּינָה רְדוּפֵת בְּכִי וּשְׂכוּלָה,
הוּא יֵאֵץ, יִלְדָּנֵת, אֵלֶיךָ,
וְהִסְהֵר יֵאִיר בְּדַרְכּוֹ...

הֵלִיל רָד, פֶּתְאוֹם אֶצְוֹ הַמַּרְחָקִים
בְּלַחַשׁ אֵיזָנוֹת,
כּוֹכֵב בּוֹדֵד נִדְלָק לְפֶתַע בְּשְׁחָקִים
לְלִכָּר הַסַּפִּינּוֹת.

אֶשְׁתֶּה, אָחוֹת, לְחִיּוֹק -
מִכְּבָלִים, מִמְדָּרוֹת הַבְּרָזֶל,
עוֹד אֶלְכֵר חִיּוֹכִיךָ
בְּאֵיזוֹת עֲטוּפֵי עָרְפֶל.

וְעַתָּה הָאֵי הַבּוֹדֵד יִכְלָאֵנִי,
כְּסוּפֵי עוֹד יִכְלָאוּ עִמִּי לֵיל,
וְיִאֲמָרוּ לְךָ: יִלְדָּנֵת, הַנָּנוּ,
שׁוֹב אֵלֶיךָ חֲלֵז רַב-חֹבֵל...

שושנה

שושנה שושנה שושנה
ירח נשא אף אנו
כמוהו אפיק שושנה
ביט עוד יפליז קפיטון

היה יט סוצר התרן חרק
חרטום הספינה כמצט ונשחק
אק יוסקה על כל הצנין התאכר
ולמר עלילי כה למר:

שושנה...

ה"ש"ש צשרה" דן הריט עוד כוסית
לפתע האיחו ספינות המשחית
אק דני אמר: מצליש, נסתדר
ולמר עלילי כה למר:

שושנה...

היתה זאת פיטורה מאד עלובה
עת שמופיק האופף לקבריסין הוקא
אק אט עת ישא אחרי האדר
הוא למר עלילי כה למר:

שושנה...

מסע הימים האיץ לסוף
סירות עם אימאצה האיצו לחוף
ואז אף שושנה כל איש הסתער
ולמר עלילי כה למר

שושנה...

אט בנמף קשה

אט בנמף קשה, אחי, אט ביבשת רע
אט נפשק צמאה לא, פרוח סערה -
נו, אל יאוש, נעבד יומט ולי,
צוד ספינתנו תצאן בנמף מרסיף.

ומשאות, שט בנמף, ישא העלאה...
וספינתנו תצאן - היכן! בנמף מרסיף.
נו, אל יאוש, נעבד ימיט בלי סוף,
צוד ספינתנו תצלה אחיט לחוץ.